

• На акцію „Голос Русинів стариньской долины“ у Снині пришла і нова генерація тых, што ся мусили выстагавати за споминаной долины про ставбу преграды. Тых і вшитких участников своім програмом, окрем інших, потішили: (справа) нянько і сын Яроліновы, М. Дубякова і М. Гірова.

В Снині было чути голос Русинів стариньской долины

На основі проекту МК СР ся одбыла **18. октобра 2009 року** в Снині сполоченсько-культурна акція з назвов „**Голос Русинів Стариньской долины**“. Акцію організовало **Русинське культурно-освітнє общество А. Духновича у Пряшові** ведно зо своєм окреснов побочков, як і з **Містським урядом – одбором школства, культуры і шпорту в Снині**. Акція ся зреалізувала в просторах Дому культуры – в ёго сполоченській салі – в Снині.

В заповненій салі (выше 150 участников) позваня на акцію прияли і **Инж. Штефан Мілєвчїк** – приматор Снины, **Мґр. Ева Мигаликова** – ведуча одбору школства, культуры і шпорту, **Инж. Ярослав Реґец**, посланець ВУЦ за Снину. З пряшівских Русинів пришли до Снины **ПгДр. Ольга Глосікова**, др. н., директорка СНМ – МРК, **Мґр. Гавриіл Бескид**, председа общества А. Духновича, і **Мґр. Петро Крайняк**, член выбору МО Русиньской оброды у Пряшові. Модераторка і сценарістка програму **Марія Гірова** зо Снины приправила про Снинчанів красне пообідя повне співу, котре доповнила говореным словом – властнов поезіов і прозов, як і выставков стародавних русиньских вышивков зо стариньской долины, ку котрым сама, як родачка з той долины, робила выклад.

Самособов, же делеґація Русинів з Пряшова схосновала тото пообідя і на то, жебы представити Русинам на Снинщині і шыршый контекст їх народностной культуры, котра бы в них мала зміцнити чутя народной ідентиты. Директорка Музею русиньской культуры припоманула, же історія стариньской долины є цінным богатством і сучастєв цілої історії Русинів. Вызвала участников на захрану артефактів – документів, старых книжок, новинок, часописів, бо тото історичне богатство мать своє місце в Музею русиньской культуры.

(Продовжіня на 2. стор.)

В середу, 21. октобра 2009 на **Пряшівській універзіті в Пряшові** ся одбыв **пятий научный семінар карпаторусиністікы**. По выступаючїх з **Канады** (проф. Др. Павел Роберт Маґочій, Торонтська універзіта, історік), **Словакії** (ПгДр. Станіслав Конечні, к. н., Сполоченсько-научный інштїтут САН в Кошіцях, історік), **Чехії** (Др. Кіріл Шевченко, др. н., Центр російских штудій в Празі, історік) і **Польщі** (Мґр. Ева Міхна, ПгД., Яґелоньска універзіта в Кракові, соціолоґічка), на тот раз гостєм **Інштїтуту русиньского языка і культуры Пряшівской універзіты в Пряшові**, котрый тоты семінарі зачав організовати од фебруара того року, був **лінґвіста, професор Віденьской**

Пятий семінар карпаторусиністікы

універзіты, Інштїтуту славістікы, Міхаел Мозер, в славістичных кругах в сучасности знамый найвеце як україніста.

Міхаел Мозер ся народив 26. януара 1969 року в Лінцу над Дунаєм в Австрії. Є автором штирєх моноґрафій з тематиков історії славянських языків, редаґовав ряд книжок, написав много статей. К ёго визначным публікаціям належать книжки зо серії, яку сам заложив перед штирєма роками під назвов **Історія славянських языків („Slavische Sprachgeschichte“)**: першый том має назву **Український язык у церквах** (2005); другый том – то ёго моноґрафія під назвов **„Русиньскы“ (українскы) языковы і світоназоров погляды в галицьких учебниках про народны школы в роках 1871 і 1872** (2006); третій том – то робота Юлії Верхоланцев з Америки, аналізує першы переклады з чеського языка до тогдышнього **руського** языка на западі выходного славянства (2007); четвертый том – то сполочна робота із Др. Андрашом Золтаном, к. н., доцентом будапештської універзіты, під назвов **Українці (Рутены, Русины) в Австро-Угорьску і їх языковый і культурный живот** (Продовжіня на 3. стор.)

• Часть участников 5.научного семінара карпаторусиністікы на Пряшівській універзіті: (справа) ПгДр. К. Копорова, проф. Др. М. Мозер, к.н., ПгДр. А. Плїшкова, ПгД., ПаедДр. Ф. Данцак, Инж. І. Фріцькый, МУДр. А. Бандура, ЮДр. П. Крайняк, ПгДр. С. Конечні, к. н., і проф. ПгДр. М. Мушинка, к. н.

Девята ургенція відповіді у Владыки М. Хавтура (Публікуємо в оригіналі, жебы вшытко было передано автентічно.)

о. ICLic. PhBc. ThBc. J. V. Timkovič, OSBM; о. ThLic. Ing. G. A. Timkovič, OSBM,
Štefanikova ulica č. 11, Košice, 040 01, Slovensko

website: www.spravy.narod.ru

V. E. vладыка Milan Chatur, CSsR
Košická gréckokatolícka eparchia
Dominikánske nám. 2/A, P.O.BOX G-13
043 43 Košice, Slovensko

v Košiciach dňa **20. októbra 2009**

D O P O R U Č E N E !

čj.: 35/2009

Vec: **URGENCIA o odpoved'** (v jubilejnom roku kňazov), v poradí už **DEVIATA**

Preosvietený Kyr Vladyko Milan, CSsR!

Pred vyše rokom, dňa 5. augusta 2008 sme Vám písomne oznámili svoj pobyt na území Vašej Košickej gréckokatolíckej eparchie, zároveň sme Vám úctivo ponúkli svoje kňazské služby v pastorácii a dňa 28. augusta 2008 sme Vás oficiálne požiadali o prijatie do trvalého pracovného pomeru (do aktívnej pastorácie).

Keďže sme neobdržali nijakú odpoveď, v stave krajnej hmotnej núdze (60€ mesačne) **sme urgovali** túto našu žiadosť celkovo spolu **DEVÄTKrát: 1.)** dňa 17.09.2008, **2.)** dňa 03.12.2008, **3.)** dňa 06.01.2009, **4.)** dňa 30.01.2009, **5.)** dňa 23.03.2009, **6.)** dňa 30.03.2009, **7.)** dňa 02.06.2009, **8.)** dňa 29.08.2009 a dnes, **9.)** dňa 20. októbra 2009. Všetky listy máte vo svojom eparchiálnom archíve (a to i napriek tomu, že naše urgencie počnúc piatou až po siedmu včítane - ste nám nevysvetlительne po ich prevzatí a prečítaní, bez akejkoľvek odpovede vracali v doporučených listoch naspäť!), a preto ich obsah tu nebudeme znova uvádzať.

Vaša Excelencia Kyr Vladyka Milan, niektorí biskupi na Slovensku tvrdia, že majú veľa kňazov, a že viac ani nepotrebujú. Hospod' Boh im posielal mladých nádejných chlapcov do seminára a títo biskupi ich odmietajú ako nepotrebných. A pritom dokonca už aj Slovensko je misijnou krajinou, čoho dôkazom sú nedel'né bohoslužby po chrámoch a málopočetná účasť veriacich v nich. Okrem toho na biskupských úradoch sú zamestnaní všelijakí civilní zamestnanci-laici ako vrátnici, upratovačky, knihovníci, zásobovači, údržbári, kuriči a títo biskupi im prideliujú plat zo štátneho rozpočtu, kým dvaja hotoví kňazi (otcovia Timkovičovci) sa musia po dvadsiatich zdarma odpracovaných rokoch na hanbu celého sveta mesačne hlásiť na úrade práce ako nezamestnaní a poberať ako žobráci od štátu - minimálnu sociálnu dávku v hmotnej núdzi 60 eur... Štát, ešte len nedávno pýšiaci sa ateizmom, im dáva 60 eur, a tým v sociálno-charitatívnej činnosti zahanbuje i sv. Matku Cirkev (reprezentovanú Svätým Otcem pápežom Benediktom XVI. i Vašou Preosvietenosťou), ktorá ich volanie ignoruje.

Nechápeme počínanie pastiera, keď v rozpore so slovami samého Hospoda nášeho Isusa Christa : «Žatva je veľká, ale robotníkov málo, preto proste Pána žatvy, aby poslal robotníkov na svoju žatvu» (Mt 9,37-38) bohorúhavo tvrdí, že vraj jemu už nie sú potrební kňazi. Nepotrebuje ich ani on a nepotrebuje ich ani jemu zverená sv. Cirkev? Teda, pýtame sa rečníckou otázkou: Isus Christos (vo Svätom a neomylnom Písme) luhá (!?!), keď hovorí, že je „robotníkov málo“ (porov. Mt 9,37-38) a v skutočnosti je ich však dosť?!

A okrem toho, vyššie spomenutí dvaja kňazi (keď už tých kňazov je vraj až tak veľa), by nemohli pracovať ako VYSOKOKVALIFIKOVANÍ vrátnici či knihovníci na Košickom gréckokatolíckom eparchiálnom úrade? Veď majú dvojnásobne vyššie vysokoškolské vzdelanie ako bežní ľudia pracujúci na špičkovej vedeckej ustanovizni: Slovenskej akademii vied, ovládajú plynule niekoľko svetových jazykov, klasické jazyky ako staroslovienčinu, gréčtinu a latinčinu, nehovoriac už o ich zbehlosti v užívaní najmodernejšej počítačovej techniky a mimoriadnych výsledkoch v publikačnej činnosti (publikovaných spolu 9 odborných kníh o dejinách rusínskych gréckokatolíkov a okolo 700 článkov)...
(Продовження на 4. стор.)

• Выступаючі на акції „Голос Русинів стариньской долины“: председа Русиньского культурно-освітнього общества А. Духновіча в Пряшові – Мгр. Г. Бескид.

• Директорка СНМ – Музею русиньской культуры у Пряшові – ПеДр. О. Глосікова, др. н.

• Председкыня окресной організації споминаного общества у Снині – М. Гірова.

• Вісестадцічна родачка із бывшого села Руське – М. Гудакова, котра заспівала властну співанку о тім селі.

Председа партії „MOST-HÍD“ навщівив і музей Е. Варгола

В рамках свого путованя по выході Словеньска председа новой політичної партії „MOST-HÍD“ Бела Бугар в днях **9. і 10. октобра 2009** навщівив окресы Міджілабірці, Гуменне і Снина. Перший день із своїм доповідом завітав і до **Музею модерного уменя Енді Варгола в Міджілабірцях**, де собі попозерав цілу експозицію музею і дискутував з його працівниками. Быв несподіваний якостів експозиції, котра ся даколи на Словакиї не доцінює. На фотці Бела Бугар, четвертый справа.

В Снині было чути голос Русинів стариньской долины

(Закінчіня з 1. стор.)

Ольга Глосікова походить зо старолюбівнянського регіону, знамого богатих фолклорних традицій. Навщівив сниньской долины была про нyo приемным несподіванєм, же і ту мать русиньскый фолклор богату традицію і множество талантів, котры утримують і розвивають духовне богатство той долины, за што їм высловила вдячність.

Председа Общества А. Духновіча в Пряшові – Гавриіл Бескид підкреслив потребу організованя таких акцій, бо они припоминають Русинам їх ідентіту, котру бы мали Русины демонштровати в році 2011 в списованю жытельства, бо од того, кільки Русинів ся приголосить ку своїй ідентіті, буде залежати і їх підпора з боку штату в далшых десятих роках. В тім одношіню ся приговорив главно к молодій ґенерації Петро Крайняк з МО РОС у Пряшові, котрый упозорнив і на русиньску молодеж, котра організує многы акції і якраз тоты акції мають великий вплив на пробуджання русиньской ідентіты у молодой ґенерації. Спомянув успішний выступ на гору Кременець, котра ся стала облюбенов якраз в тій долині і котра спільа Русинів нелем зо Словеньска, але і з других штатів, де жыють Русины.

З выступаючих на акції было цінным выступлїня 80-річної **Марії Гудаковой, родженой Васьковой**, котра заспівала властну співанку о своїм роднім, днесь уж неествующім селі Руське. Милым несподіванєм був і выступ **родинного дуа Яролінових**, як і 17-членной **дівочькой співацькой ґрупи Основной умельцкой школы зо Снины під веджінем Анны Гаркотовой**. Співацьку ґрупу творять дівчата, котры суть потомками жителів з выселеной стариньской долины.

Приемна атмосфера акції ся завершила малов рецептов, на котрій продовжовав культурный програм – было чути народны співанкы, розвивали ся дискусії на народностны темы. Участники сконштатовали, же такы стрітнутя варто організовати, бо людський контакт – контакт чоловіка з чоловіком не мож нічим замінити, він має найвекшу ціну і помагать робити живот легшим.

Гавриіл БЕСКИД, Пряшів

Єм вірний своему роду, єм гордый Русин

Раз ся ня звідовала знама родачка – як пують домів на святки. На мою одповідь – „вляком“, мі повіла, чом не говорю правильно – „поїздом“. Далє єм ся тым тогды не заоберав, бо мусив бы єм становити, ці був скорше „поїзд“ на Україні, або „вляк“ у бывшім Австро-Угорьску. Теперь мі є ясно, же мы дома на Словеньску, а ту иде „вляк“, не „поїзд“, ходем про нас Русинів, і мы маме право пуювати свій материнський язык і нхто нас не буде далє поправляти, же говоримє неправильно. Най собі Українці говорять „поїзд“, але мы маме слово „вляк“ у тім визнамі, а то є цалком правилне.

Жыєме в центрі Европы і на каждый выраз докажеме реаговати вєце способами, вєце словами, своїма русинськыма словами. Хоць каждая доба приносить зо собов якысь зміны, єдны слова зникають, новы ся обявляють.

Подобно, як у моді. Даколи ся носило дашто інше, як ся носить теперь. Так є то і в словній засоді. Часто ся пуюжывають слова, котры перед тым ся не пуюжывали, Наприклад,

СПИСОВАНЯ ЛЮДЕЙ 2011

„целєбрита“ або „дєстїнація“. Хто ся як приспособить, то діло індивідуалне. Главне є – не забывати на свою материньску, русиньску реч, учіти ю свої діти, внуки і внучата, далє ю помагати розвивати в першім ряді тым, котры ся нєв займають професіонално – писателям, редакторам, учітелям... Але то діло і нас вшытких, бо діло языка, діло святе. Як зникне язык, так зникне народ, в нашім припадї – народ русинський. Не забывайме на то! Не забудьме ай декларувати при списованю людей у 2011 році, же наш материнський

язык – то язык русинський!

Мені особно не залежить на тім, ці єм „листок“, „галузка“ або „конарь“, про мене є важный сам стром. А тот є і буде славянський. Але якыма были нянько і мати, мої предки, таким зістану і я. Єм пересвідченый, же мої предковє нїгда не носили шаровары, ани чуб на голові. Зато зістану таким, яким єм – вірний своему русиньскому роду, невеликому, але про мене милому. Єм гордый Русин! А вірю, же к подобному пересвідчїню приходять, і кідь помалы, ай іншы, ці уж тоты з тире, або без нєго. Также вірю, же чїсло тых, котры ся приголосять ку русинській народности і ку русиньскому материньскому языку буде в р. 2011 вєкше як было при списованю людей в р. 2001.

Юдр. Николай ОНУФРЯК,
Братїслава

Пятый семінар карпаторусиністікы

(Закінчіня з 1. стор.)

із погляду Відня і Будапешту (2007), а далшы томы суть у плані. К заты послїднім єго великим роботам належить монографія **Тарас Шевченко і модерный український літературный язык** (Мюнхен, 2008).

Як професор Мозер сам о собі повів у вступнім слові до книжки „Причинки до історії української мови“ (Вакуленко, С., ред., Харків : Харківське історико-філологічне товариство, 2008), у єго жылах нїт української кровли. Народив ся в родині Австрійця, предки якого од непамяти жили у Верхній Австрії, і Німкы з польского Елбінга, яка кінцєм другої світової війны пришла до Австрії через Берлін, і якої німецький род має коріня в Поморанії і в Райнланді.

К славістіці молодого Мозера привела класічна російська література, яку од мала любив читати у німецьких перекладах. Попри тім, наступивши штудувати на Віденьску універзіту славістіку і германістіку, спершу завзятіше штудовав німецьке літературознавство, аж покы ся не дістав к порівнално-історичному языкознаню і к історії славянських языків, якы го іншпїровали к бівшому інтересу о славістіку. Спершу о русістіку, з якої часом перешов на україністіку, затоже, повіджено єго словами, найвєце го інтересовали западны языковы граніці выходославянського світа, конкретно область Галичі, як і судьбы славянських языків, проблематичность тых языків, а український язык сам належить міджі такы проблематичны языки, подобно як білоруський а теперь і русинський. Україністіка го захопила до такой міры, же ся навчів говорити літературным українським языком, яким днес вольно комунікує. А штудуючі проблеми україністікы, бесспорно, не міг не прийти до контакту і з тзв. русинським языковым вопросом і по припадї спробувати дати на нєго властну одповідь.

По першыраз сьме мали честь стрітити ся з проф. М. Мозером на Універзіті Лайоша Етвеша у Будапешті 23. мая 2007 року на научній конференції присвяченій мадярському славістови Емілові Балецькому, організованій тов універзітов у сполупраці з русинськыма організаціями в Мадярьску. Ту професор Мозер прочітав свій реферат на тему **Російська, українська і русинська орьєнтація у закарпатьскых Русинів (-Українців?)**. На момент першой стрічі з проф. Мозером в інтервю з ним у часописі *Русин* (Зозуляк, А.: Представителі інших народів интересують ся русинським языком, *Русин*, IX, 3, 2009) споминать Александер Зозуляк, де на основі уведженої назвы реферату конштатує, же єго авторови тогды очівісно „не був цалком ясний актуальный термінологічний проблем Русинів і Українців“, і же ...„перша стріча з тым молодым професором може не была найщастливіша, бо він у своїм рефераті доволив собі критіковати ікону нашої народно-будительської літературы – Александра Духновіча“..., і з той причіны по єго выступі ся дістали до кус острішій дискузіі.

З одступом двох років дозволиме собі высловити надїю, же тот перша, і хоць може не цалком „найщастливіша“ стріча поступом часу може ся перемінити на успішнішу будучу сполупрацу якраз на базі русиністікы.

За крокы к такій можеме поважувати наше тогорічне перебування на Віденьській універзіті (май 2009) на позваня професора Мозера, за што іщі раз высловлюєме наше подякованя, і єго гостєваня в тых днях на Пряшівській універзіті.

Про пятый научный семінар карпаторусиністікы проф. М. Мозер собі выбрав тему – *Граматика руського языка Івана Панькевича*. Аналізована публікація вышла в Мукачові в р. 1922 і єй цілєм было зачати рішати русинський языковый вопрос на Підкарпатьскій Руси, яка в роках 1919 – 1938 была інтегралнов частєв першой Чеськословенської републікы. Вышли дві реедіції той ґраматікы – в роках 1927 і 1936. У своїм выступлїню професор Мозер порівновав правопис предкладаний Іваном Панькевичом у першім виданю і в окремых реедіціях, який з каждым перевыдаванєм ґраматікы автор все вєце зближовав з актуальным українським правописом, і хоць зо захованєм тіпичного про тогдышню писменну традицію Русинів етімологічного правопису, за што дакотры авторы єй дали другу назву – „компромісна“. Мозер документовав Панькевичів поступ рішіня вопросу списовного языка про Русинів Підкарпатьской Руси, а то на базі українських діалектів, конкретно галицького і верховиньского, якых ґраматічна основа є в многих аспектах одлишна од діалектів Долинян як найчїсленнішій етнічної ґрупы Русинів Підкарпатьской Руси. Такый єго поступ хоць корешпондовав із офіціальными замірами тогдышнєй чеськословенської політики, но з погляду переважної части Русинів значів зачаток процесу українізації, котрый кулміновав у 50. – 60-ых роках ХХ. стороча ліквідаціов русинської ідентичности і деґрадаціов материнського языка Русинів.

Наперек тому, же штодо выберу темы ішло о „горячу“ проблематіку, выступлїня професора Мозера в Пряшові было обективне і култівоване, зосереджене на лінґвістічны вопросы. Як таке, выклікало подобно конштруктивну діскузію міджі участниками семінаря, міджі якыма были сімпатизанты може вшытких народностных орьєнтацій, тіпичных про наше етнікум.

Завершінєм і пятого семінаря была презентація найновшых публікацій зо сфєры карпаторусиністікы і выставка научных работ Івана Панькевича з приватной збіркы єго штудента, професора Миколы Мушинкы з Пряшова.

Анна ПЛІШКОВА, фоткы: А. З.

• Главна персона 5. семінаря карпаторусиністікы на Пряшівській універзіті, професор Віденьской універзіты, славіста – М. Мозер.

• Міджі участниками пятого семінаря карпаторусиністікы были і: (зліва) білоруська лекторка Інституту русістікы, україністікы і славістікы Пряшівської універзіты – доц. В. Ляшук, к. н., і ведуча катєдры славістікы Філософічної факулты ПУ – проф. ПєДр. Ю. Дудашова, к. н.

Девята ургенція одповіді у Владыкы М. Хавтура

(Закінчіня з 2. стор.)

V mysljach nám zvučí nezodpovedaná otázka: ako Všemohúci Hospod' Boh odmení miestnu Cirkev na Slovensku kňazskými povolaniami v blízkej či d'alekej budúcnosti, keď dnes najvyšší cirkevní hierarchovia tak veľmi skoro zabudli na nepravne časy duchovnej suchoty počas socializmu? Čo títo pápežom menovaní hierarchovia odpovedia Hospodu Isusovi Christovi na svojom osobnom súde, keď sa ich opýta, ako sa zahadzovali kňazské povolania Hospodu Bohu oddaných a hlboko veriacich ľudí?

V našej veľmi vážnej, po ľudsky beznádejnej ekonomickej situácii sme od Vás, **svojho miestneho arcipastiera** a duchovného Otca, dodnes nijakú právne relevantnú odpoveď nedostali, preto v tejto, v poradí už **DEVIATEJ Urgencii**, podobne ako i v predošlých, Vás veľmi dôrazne, láskavo a pokorne žiadame o jediné jasné a jednoznačné **ÁNO** alebo **NIE**, aby ste nám jasne písomne odpovedali, či nás ako kňazov beriete do zamestnania (pastorácie) vo svojej gréckokatolíckej eparchii, alebo nie. A ak nie, či nám láskavo dovoľujete sa zamestnať v civilnom zamestnaní, s tým, že zostávame naďalej plnoprávnymi gréckokatolíckymi kňazmi.

Týmto Vám podčiarkujeme, a znovu a znovu oznamujeme, že sa nachádzame v stave **hmotnej núdze**, a to nie hociakej, ale **krajnej, so smrťou hraničiacej núdze**, pretože len **so sociálnou dávkou 60€** mesačne už od augusta minulého roka (2008), ktorú nám dokonca skoro každý mesiac úmyselne znižujete o jedno Euro (poštovné na doporučený list), nemožno ľudsky žiť, ani dlho prežiť. Stojíme pred **DILEMOU**, ak neodpoviete, máme len dve možnosti: **1.) nastúpiť bez Vášho dovoľenia** konečne do civilného zamestnania a **byť suspendovaní z kňazstva po krivom obvinení, že sme vraj pohrdli kňazstvom** 2.) zostať kňazmi, avšak **zomrieť od hladu**. Pastieri trpiaci od ducha nemoty a hluchoty na volanie kňazov o pomoc dokonca aj **v roku kňazov** mlčia...? (porov. Mk 9,25; Mt 24,12).

Za akúkoľvek písomnú a právne relevantnú odpoveď Vám vopred ďakujeme.

Kľáčiac pri nohách Vašej Preosvietenosti, so synovskou oddanosťou a absolútnou podriadenosťou, v prachu zeme sa hlboko kloniac a veľanásobne pokorne s poníženosťou bozkávajúc svojimi nehodnými a hriešnymi ústami Vaše obidve štedrosťou a spravodlivosťou prekypujúce, láskavé, milé a sväté archijerejské otcovské ruky, s pozdravom oslavy Všemohúcemu Bohu nášmu: *Sláva Isusu Christu!*

o. Jozefat Vladimír Timkovič, OSBM

o. Gorazd Andrej Timkovič, OSBM

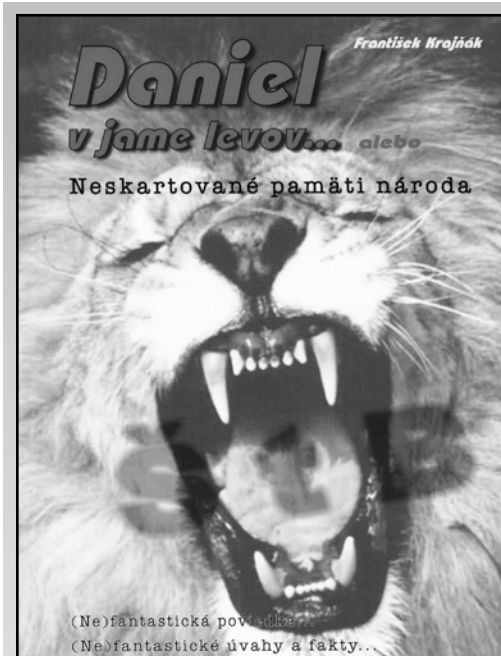
Na vedomie: Úrad práce, Košice; Sv. Otec – Pápež rímsky **Benedikt XVI.**, Vatikán, Taliansko.

Školský majetok Medzilaborce, Duchnovičova 529, 068 01 Medzilaborce

Ponuka prebytočného hnutel'ného majetku

V zmysle Zásad hospodárenia a nakladania s majetkom Prešovského samosprávneho kraja § 8, odst. 6 ponúkame prebytočný hnutel'ný majetok. Informácie na čísle: **0908 994 474**.

1. Zetor 7011, kolesový traktor, E. Č. ML-221, r. v. 1983 – nepojazdný, cena Z. p. **2 972,80 €**.
2. Zetor 7011, kolesový traktor, E. Č. ML-219, r. v. 1982 – nepojazdný, cena Z. p. **845,58 €**.
3. Zetor 8045, kolesový traktor, E. Č. ML-141, r. v. 1978 – nepojazdný, cena Z. p. **488,25 €**.
4. Zetor 12045, kolesový traktor, E. Č. ML-218, r. v. 1983 – nepojazdný, cena Z. p. **3 698,07 €**.
5. Zetor 16145, kolesový traktor, E. Č. ML-224, r. v. 1987 – pojazdný, cena Z. p. **7 457,15 €**.
6. Škoda ŠT - 180, kolesový traktor, E. Č. ML-222, r. v. 1980 – nepojazdný, cena Z. p. **3 188,51 €**.
7. Pasový traktor, D 492 A-T-100-M s radlicou, - bez r. v. 1991 – nepojazdný, cena Z. p. **4 405,36 €**.
8. Praga V3S – sklápač, E. Č. ML-228 AD, r. v. 1976 – nepojazdný, cena Z. p. **391,32 €**.
9. Traktorové brány 5BTZ250 B2, r. v. 1991, cena Z. p. **46,17 €**.
10. Vyorávač zemiakov VBN1, r. v. 1991, cena Z. p. **64,46 €**.
11. Rotačný žací stroj ŽTR165 – 2 ks, r. v. 1995, r. v. 1991, cena Z. p. **245,34 €; 44,51 €**.
12. Pluh 6 PHX30, r. v. 1991, cena Z. p. **60,51 €**.
13. Brány rotačné, r. v. 1991, cena Z. p. **350,00 €**.
14. Rozbýjač vñate, r. v. 1991, cena Z. p. **90,95 €**.
15. Rozmetadlo priemyselných hnojív, r. v. 1991, cena Z. p. **65,20 €**.
16. Obracač a zhrñovač krmovín – 2 ks, r. v. 1993, r. v. 1994, cena Z. p. **527,58 €**.
17. Pluh AKPIL-3/5, r. v. 1994, cena Z. p. **102,50 €**.
18. Kotúčový kyprič smaragd, r. v. 1995, cena Z. p. **1 295,53 €**.
19. Plošný postrekovač, r. v. 1994, cena Z. p. **203,31 €**.
20. Univerzálny lis VELGER RP 200 + rezacie ústrojenstvo, r. v. 1994, cena Z. p. **4 948,45 €**.
21. Univerzálna balička VELGER FG15, r. v. 1994, cena Z. p. **2 392,55 €**.
22. Vozík na balíky – 2 ks, r. v. 1994, r. v. 1994, cena Z. p. **201,35 €**.
23. Rotačná lišta K721 ku miagaču 301, - r. v. 1997, cena Z. p. **3 011,09 €**.
24. Hĺbkový kyprič, r. v. 1991, cena Z. p. **155,75 €**.
25. Pluh – rám, r. v. 1991, cena Z. p. **21,84 €**.
26. Pluh 5-radlicový, r. v. 1991, cena Z. p. **179,71 €**.
27. Pluh 3-radlicový, r. v. 1991, cena Z. p. **102,70 €**.
28. Kombajn zemiakový E686, r. v. 1994, cena Z. p. **207,46 €**.
29. Sadzač zemiakov MARS 41, r. v. 1991, cena Z. p. **209,59 €**.
30. Obilný kombajn JOHN DEER, r. v. 1995, cena Z. p. **9 814,78 €**.
31. Obilný kombajn E-512, r. v. 1984, cena Z. p. **438,19 €**.
32. Obilný kombajn E-512, r. v. 1987, cena Z. p. **438,19 €**.

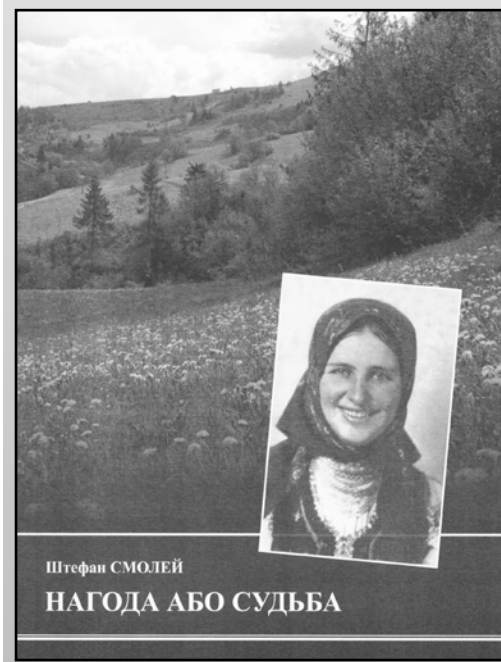

Н О В Ы І Н Т Е Р Е С Н Ы К Н И Ж К Ы

„Daniel v jame levov... alebo Neskartované pamäti národa“ (2009, 112 c.) – to є назва публікації русинського священика, **о. Тгліц. Франтішка Крайняка** з Камюнки, в котрій пише о своїх зажитках зо стріч із провокуючими працівниками штатной безпечности минулого режіму в нашій републіці, з тым, же го Інштїтут памяти народа у Братїславі означів за „сполупрацівника“ ШТБ, але він свое мено у суднім спорї з тов інштїтуціов як єдиний священик очїстив, а то і за помочї свого обгайці – Яна Чарногурского. Книжку собі мож обїднати на адресї: Ф. Крайняк, 065 32 Камюнка 140.

„Нагода або судьба“ (Пряшів : Сполук русинських писателїв, 2009, 144 c.) – пята публікація русинського писателя із Мїджїлаборець, **Штефана Смолея**. На тот раз є то прозовий твір о судьбі і животных перїпетїях главной героїні – Марькы.

Вїрїме, же новы публікації вас заїнтересують. - аз -

НАРОДНЫ НОВИНКИ

48 Prešov, SR. Tel.: 051/772 56 29. Передплатне на рік 8,50 €, до сусїдніх штатів – 21 € або 29 \$, до загранича поштов II. кл. 39 \$ або 26 €, поштов I. кл. 44 \$ або 30 €, заплатити мож і в редакції, банковым переводом або поштовов поукажков на ч. рахунку 1386912153/0200, Všeobecná úverová banka, робочка Prešov. Регїстрацїе ч. **EV 327/08, МІС 49 438**. Опублікованы погляды дописователїв не мусять быти згодні з поглядами редакції.

Адреса новїнок на інтернетї: www.rusynacademy.sk,
<http://narodny-novynky.presov.sk>, E-mail: rusyn@stonline.sk

Выдавать **Русин і Народны новинки**. Реалїзоване з фїнанчнов підпоров Міністерства культуры СР – проґрам Култура народностных меншын 2009. Шефредактор: Мїр. Александер ЗОЗУЛЯК, редакторкы: ПгДр. Кветослава КОПОРОВА, ПгДр. Марїя МАЛЬЦОВСКА, языкова редакторка: ПгДр. Анна ПЛІШКОВА, ПгД. Адреса: **Їудовє новїны, Duchnovičovo nám. 1, 081**

Rusín a Ľudové noviny
Duchnovičovo nám. 1
081 48 Prešov 1
D+2
VsRP - 664/2003

Platené v hotovosti
080 02 PREŠOV 2